

Meditácie 123, 124, 125, 126, 127

29.1.2022

Meditačný list č.123:

Voľba meditačného obsahu v podstate si už vyžaduje objektívne nasmerovanie vzťahu. Sféra meditácie s jej krásnym a svetlým charakterom sa prebudí spôsobom slobodným od tela a žiari z myšlienky, ktorá je pozdvihnutá do koncentrácie, späť na telo.

Každá meditácia si preto vyžaduje úplné prekonanie telesnosti. Cvičiaci súčasne vykonáva koncentráciu v objektívom nasmerovaní vzťahu k obsahovej predstave alebo k pozorovanému objektu. Nepokoj orgánovej mysle musí byť každopádne prekonaný, resp. nesmie nadobudnúť žiadny význam pri koncentrácii na objektívny obsahový referenčný zdroj. Dá sa povedať, že prvá sila Ja sa začína (rozvíjať, prebúdzat) s disciplínou prekonávania sa pokiaľ ide o emócie a telesné osobitosti, so skutočným zanechaním nálad, názorov, rýchlych úsudkov, sympatií a antipatií a s dlhšie udržiavanou koncentráciou nasmerovanou k vopred zvolenému objektu. Seba-posilnenie sa začína s týmito jednoduchými procesmi pozornosti, s objektívnym vnímaním a s koncentráciou.

Odpoveď na otázku z posledného meditačného listu, ako dané výpovede následne ovplyvňujú ľudský rozvoj a základné vyžarovanie človeka, sú popísané v mojom článku: „[Logika vnímania slobody](#)“.

Kto podáva výpovede takého druhu, že vraj človek má všetky sily vo svojom vnútri, zatienuje sa pred akoukoľvek transformujúcou a transcendujúcou skutočnosťou. Viera, že by človek už viac nemal vstupovať do kolobehu zrodov, je nastavená s veľkou namyslenosťou a spočíva na nepoznaní duchovných svetov. Keď bol niekto v minulom živote hudobníkom, v žiadnom prípade to neznamena, že má v sebe muzikantské vlohy ako nejaký inherentný (do vnútra vložený) poklad. Nanovo sa musí podrobiť hudobnému vzdelávaniu a spravidla získa iba taký úspech, aký mu pritečie na jednej strane prostredníctvom priaznivých podmienok a na druhej strane pomocou disciplíny cvičenia. V princípe by ľudské vedomie celkom podliehalo úbohosti a idiopatii, ak by človek musel všetko vytvoriť sám zo seba, nezávisle od stretnutí, kníh a vonkajších kontaktov.

Ako pôsobia texty, ktoré nedokážu dostatočne preukázať svoj pôvod a ako to účinkuje, keď napríklad niekto preberie citáty od niekoho druhého a neuvedie ho?

Táto úloha má slúžiť na ďalšie formovanie takzvaného „pravého úsudku“ na nasledujúci týždeň. Zoberte si príklady podľa vlastnej voľby. Odpoveď na otázku by nemala ostať povrchná, napríklad ak by niekto povedal, že text, ktorý nemá jasne určený pôvod citácie, nevykazuje žiadnu transparentnosť. Ako pôsobia texty a reči nejakého človeka, ktorý sa neodvoláva na zoznam zdrojov, ktoré používa a ktoré predstavujú plané vedomosti? Aké pocity sa tu ukazujú? Môže byť úsudok úsudkom, keď niekto dostatočne neoznačí zdroje a na rozdiel od toho vlastné vydobyté poznatky?

Poukazy na prehĺbenie / zdroje:

1. Plagiát (z francúzskeho plagiaire – zlodej duchovného vlastníctva, z latinského plagiarium – predavač duše, okrádač ľudí) je bezprávne nárokovanie si cudzích duchovných výdobytkov. To sa môže vzťahovať na preberanie cudzích textov alebo iných diel, cudzích ideí alebo oboch súčasne." (<https://de.wikipedia.org/wiki/Plagiat> odvolávka z 28.1.2022)

2. „Na najjednoduchšej úrovni sú plagiáty vždy textové prvky, ktoré vydávajú cudziu prácu za svoje vlastné dielo. Kto teda zoberie vety, odseky alebo celé strany z iných kníh, webových stránok alebo iných produktov, bez toho, aby dal viditeľne na známosť skutočný pôvod, je plagiátor. Základný význam tu má zamlčanie skutočnosti, že textová pasáž pochádza z iného zdroja a nezáleží na tom, z akého dôvodu nebolo vynaložené žiadne úsilie na to, aby čitateľ vedel, kto je autorom / autorkou textovej pasáže. To nielen oklame čitateľov, ale zároveň upiera tvorcovi možné uznanie a plagiátor si ho zožne sám.“ (<https://svenhensel.de/warum-plagiate-nicht-toleriert-werden-duerfen/>, odvolávka z 28.1.2022)

4. február 2022

Meditačný obsah č.124:

Na malom príklade je možné urobiť akoby hmatateľným, ako to pôsobí, keď sa cudzie výpovede šikovne zamaskujú, aby sa poznatky javili ako vlastné:

Rozikrucían Max Heindel hovoril o inkarnácii Budhu, ktorý sa vrátil opäť ako indický učiteľ Adi Šankara. Tento múdry a veľmi cenený učiteľ, ktorý žil dobrých tisíc rokov po Budhovi v Kerale a žiaci sa okolo neho zhromažďovali, razil napríklad vetu: „*atman* je *brahman*“.

Výpoveď o následnej inkarnácii zobralo mnoho osôb ako danú pravdu, bez vlastných skúseností ju akceptovali a predovšetkým ju zdieľali pre druhých bez toho, aby dostatočne pomenovali a interpretovali zdroj. Ako to pôsobí, keď niekto hovorí o inkarnáciách, ktoré niekto iný vnímal a publikoval, a tým zahalí zdroj? Ďalej sa Šankarova výpoveď „*atman* je *brahman*“ nezriedka používa a spravuje sa ako vlastná pravda.

Účinky, ktoré vznikajú z prebratých a v tomto zmysle dokonca z ulúpených výpovedí, sa dotýkajú na jednej strane poslucháčov a na strane druhej osoby, ktorá hovorí alebo píše bez presných citácií a identifikácie autorstva, a nemali by byť podceňované.

Keď učiteľ, rozprávač alebo zhotoviteľ nejakého textu zastrie pôvodné zdroje, v každom prípade vzniká presun kompetencií.

Tento prvý posun v zmysle neporiadku vedomia alebo presnejšie dokonca vedomia a nevedomia, to znamená astrálneho tela, sa dá dialekticky istotne veľmi dobre pochopiť. Akonáhle už viac nie je autor známy a zdroj a rozprávač sa neseriózne miešajú, objekt, téma alebo obsah sa vymyká diferencovanej úvahe.

Takúto faktickú neporiadnosť je možné metodicky odvodiť. Avšak ťažšie je popísať, a túto úlohu si musíme postaviť v nasledujúcich dňoch, ako sa anjel obracia k týmto rozumovo citovaným textom a ďalej, ako sa odvracia od posunov, ktoré sa dejú prostredníctvom plagiátorstva alebo niečoho podobného.

Kvôli tejto úlohe treba bližšie skúmať ako čitateľa, ktorý text číta, tak aj autora, ktorý ho napísal. Obe osoby majú svojho anjela, ktorý sa im osobne venuje. Čo sa deje pri pozitívnom zatriedení

textu a pri poctivom poriadnom určení autorstva v porovnaní s tým, keď prednášky, výpovede alebo texty, toto riadne začlenenie autora neobsahuje? Aké sú základné duchovné stavy v duši a v zmysle duchovného vzťahu k tvorivým svetom, v ktorých anjel pôsobí?

Ďalšie uvádzané zdroje:

1. Rudolf Steiner: Čo robí anjel v našom astrálnom tele?" v [GA 182](#) , 9.októbra 1918

<https://www.anthroweb.info/rudolf-steiner-werke/vortraege/1919-was-tut-der-engel-in-unserem-a-stralleib-ga-182.html>

2. Heinz Grill: „[Ktorá dimenzia má v dnešnej dobe trvalú existenciu?](#) "

<http://www.jogah.sk/index.php/novinky/podujatia-s-heinzom-grillom/390-trvale-hodnoty>

„Tretí stupeň, ktorý označujeme ako atman, tvorí najvyššie dosiahnuteľné uskutočnenie. Myšlienka, ktorá raz bola ideou, sa stáva silou jasnovidnosti, potom silou duše a nakoniec bezprostrednou osobnostnou štruktúrou a identitou. Najvyššia múdrosť sveta ideí prúdi prostredníctvom duchovného videnia a vnímania až do citov človeka. Stáva sa časťou týchto pocitov a nakoniec sa stáva bezprostredným základom vôle. Keď filozof Šankara povedal, že atman sa rovná brahman, vyslovil veľkú pravdu. Človek, ktorý sa učí nejakú vysokú ideu myslieť až k skutočnému ideálu, následne ďalej tento pomocou cvičení koncentrácie a meditácie prevedie na senzitivne vnútorné pocity a tie nakoniec realizuje až do osobnej autenticity, prežíva dokonalú časť univerzálnej pravdy. Vo svojej individualite reprezentuje najvyššiu dimenziu ducha. On sám je nositeľom ducha a slovami a činmi vyžaruje veľkú silu.“

12. február 2022

Meditačný obsah č.125:

Vo všeobecnosti anjel pracuje na ľudskej duši tým, že zorganizováva idey, myšlienky a spirituálne obsahy až do vnútra pocitového tela¹. Rudolf Steiner popisuje, že anjel počas noci v astrálnom tele kreuje obrazy².

Zaoberanie sa plagiátmi alebo všeobecne výpoveďami, kde sa vlastné poznatky nedajú jasne rozlíšiť od prevzatého myšlienkového bohatstva, by pre všetky spirituálne orientované osoby malo vytvoriť veľmi zreteľný poriadok. V pozoruhodnej miere sa objavujú mnohé takzvané synkretizmy³ a obvyklým sa stáva, ak to tak vyjadríme, „rýchle intelektuálne zužitkovanie“ cudzích myšlienok. Čitateľ nedokáže ihneď cítiť tento prechmat, a preto preberá myšlienky, ktoré tým, že nie je autor pomenovaný, sa vzdiaľujú od svetla a vchádzajú do materialistického konzumovania.

Anjel, ktorý teraz pracuje v astrálnom tele a chcel by vytvárať obrazy, stiahne sa celkom preč z tohto emocionálneho a intelektuálneho používania a nenechá, aby prišli nejaké ďalšie citové vnemy ani k autorovi a ani k čitateľovi. Duchovný svet chce pomocou myšlienok pozdvihnúť človeka v jeho vlastnej individuálnej tvorivej sile. Ak sa ten, kto používa spirituálne myšlienkové bohatstvo, príliš usídli v úlohe „vediaceho“, akoby on bol autorom alebo tvorcom, anjelovi chýba centrum a vchádza akoby do univerza bez Slnka, z ktorého sa vie iba stiahnuť preč. Človek a myšlienka patria k sebe usporiadaným a čistým spôsobom. Posuny prostredníctvom unáhleného intelektualizmu bez zohľadnenia zdroja, súčasne znamenajú odmietanie rodiaceho sa slnečného priestoru duše.

Čitateľ, ktorý považuje mnohé texty s posunom autora za spirituálny zdroj, sa začne vo zvýšenej miere zacláňať pred svetlou sférou, v ktorej pracuje anjel. Tie obrazy, ktoré v astrálnom tele anjel vytvorí, ak to vyjadríme v zmysle Rudolfa Steinera, taktiež nadobudnú veľmi materialistické zdôraznenie, lebo v nich chýba pôvodné centrum, a preto sa v čitateľovi nemôže rozvinúť vlastné centrum. Akonáhle do spirituality vstúpia materialistické črty a tie veľmi rýchlo vstúpia predovšetkým prostredníctvom pasívneho preberania vierou nahromadeného bohatstva, dokonca aj v priebehu niekoľkých dní, dá sa to vnímať, človek vyženie svoj rodiaci sa svet vnemov, ktoré doňho chce anjel vložiť.

Autor, ktorý si nedá námahu, aby rozlíšil medzi vlastnými poznatkami a cudzími, prebratými imaním viery, zatieni svoje srdce, zaťažší sa riadnymi vrstvami zaclonenia alebo hustou temnotou pohlcujúcou svetlo. Anjel by chcel, aby bol zdroj pomenovaný a aby človek a zdroj prostredníctvom uvádzaných slov dospeli do správneho vzťahu. Teší sa, keď prednášajúci alebo pisateľ zachováva objektívny poriadok a zdroj odvážne uvedie. Spirituálnym začlenením

môže vzniknúť okamih oslobodenia, uznanie a dokonca pocit úcty.

Čo sa deje so zdrojom alebo všeobecne so spirituálnymi obsahmi, ktoré sú kopírované intelektuálne, emocionálne a prestúpia do banálneho sprostredkovania, ktoré je zvyčajne prekryté vysokými osobnými nárokmi? Úloha sa doteraz vzťahovala na čitateľa a autora. Obe osoby stoja v živom vývoji a keď tento prebieha pozitívne, môže anjel v danej individualite položiť základ vhodných citových vnemov.

Otázka, ako sa text zachová alebo ako sa pozmení vždy, keď sa použije, predstavuje teraz ďalšiu novú nasledujúcu a novú výzvu pre meditáciu.

- - -

¹ Podľa antropozofie je človek nositeľom myšlienok, zvierat predstavuje pociťovanie a rastlina je výrazom rastových alebo éterických síl.

² Vid' Rudolf Steiner: „Čo robí anjel v našom astrálnom tele?“, v GA 182, 9.10. 1918

³ Synkretizmus je „splynutie, zmiešanie (prvkov) rozličných náboženstiev, svetonázorov, filozofických náuk a pod. do niečoho nového, samostatného.“ (vid' <https://www.dwds.de/wb/Synkretismus>) Väčšinou sa pritom zdroje nezohľadňujú.

18. február 2022

Meditačný obsah č.126:

Doterajšia otázka znela, ako pôsobia použité plagiáty na človeka, na jeho vývoj a presne vzaté

dokonca ďalej aj na jemnohmotnú rovinu, v ktorej sa pohybuje anjel.

Nová úloha sa týka pôvodného autora pokiaľ ide o citáty alebo texty, ktoré používa niekto druhý bez uvedenia zdroja a bez jeho ocenenia.

Duše svojimi rozvinutými myšlienkami poskytujú možnosť pre spirituálny rast, či už v posmrtnom živote alebo ešte počas inkarnácie. Ak by boli myšlienky bez udania pôvodu použité príliš pre vlastné osobné chcenie, vylúčili by pôvodné autorstvo. Texty, ktoré by boli takto zneužívané, by nikdy nemohli priniesť dobrú integráciu a príliš ľahko by prispievali k materialistickému ladeniu vo svete. Chýba im originalita duše a pravý úmysel skrytý v slovách.

Kto vo svojich referátoch a článkoch dôstojne a jasne zachová poriadok tým, že zdroje dostatočne vymenuje a snaží sa ich vložiť do správnych súvislostí s vývojom, dosiahne u vyslovených slov vysokú univerzalitu a vyžarovanie. Na verejnosť neprináša iba slová, ale okrem toho rozširuje duševnú kapacitu, ktorá v nich spočíva a celú atmosféru naladí slobodnejšie, svetlejšie a príjemnejšie. Autor, ktorý bude menovaný, sa poteší svojmu interpretovi a pomôže mu k tomu, aby sa vytvorené výpovede stali univerzálne. Duchovný a pozemský svet sa usporiadane a pekne spoja, ak sa citáty a texty vzťahujú do súvislostí so svetom spolu s pôvodným autorom.

V rámci budúcej meditačnej úlohy sa má tento obraz, ako tu bol zobrazený, nanovo rozvinúť a majú sa zozbierať rôzne pozorovania o tom, ako pôsobia citáty, ktoré boli zneužívané a ako usporiadané uvedenie zdrojov umožňuje otvorený priestor pre vývoj a duševné nastavenie. K tomu je potrebné pozorovať rozličné príklady.¹

- - -

¹ V tradičných školách budhizmu alebo jogy sú väčšinou na začiatku lekcie úctivými slovami menovaní majstri, ktorí ponúkli svoje poznanie. Pre účastníka, ktorý sa zúčastňuje tradičného podujatia jogy, však nie je jasne jednoznačné, ktoré poznanie je prevzaté a ktoré skúsenosti sú samostatne nadobudnuté.

V antropozofii alebo v tu vykonávanej jogovej disciplíne je nebezpečenstvo zmiešania poznatkov mimoriadne vysoké. Dôsledná diferenciácia by bola preto veľmi progresívna a prispela by k integrácii náuk vo svete.

Zaujímavé je, že napríklad v talianskom alpinizme sa privlastňovanie prvovýstupov, ktoré urobil niekto druhý, pre seba alebo pre svoju slávu a falošné predstieranie prvolezectva, považuje za veľké rúhanie. Vo všeobecnosti platí, že ten, kto vyliezol cestu ako prvý, si zaslúži uznanie a radi uvádzajú jeho meno.

25. februára 2022

Meditačný obsah č.127:

Práca minulého týždňa bola upriamená na rozličné účinky, ktoré môžu vzniknúť pri používaní plagiátov. Čitateľ, ktorý získava poznatky o duchovnom obsahu bez presného začlenenia a udania zdroja, ako aj autor, ktorý ich používa bez informácií o skutočnom autorstve, vylučujú možnosť, aby anjel vytváral zdravé následné vnútorné obrazy v duši s hodnotným charakterom citového vnímania. Anjel nedokáže vykonávať transformačnú prácu pre vývoj, ak sa používa cudzie myšlienkové bohatstvo bez udania zdroja.

Navyše, výpovede samotné, aj keď sú brané relatívne doslovne, odcudzujú sa, len čo sú použité v zmysle osobného nárokovania si na autorstvo. Často sa stávajú dogmatickými alebo pri najmenšom materialistickými.

Keď sa cvičenec meditácie zaoberá duchovným obsahom, celkom prirodzeným spôsobom sa dotýka autorstva textu a prežíva nielen vonkajšie slová, ale až do hĺbky duše jeho autora. Falšovanie autorstva, ktoré treba chápať ako vykrádanie myšlienok, vylučuje tento svetlý a krásny rozmer duševno-duchovnej tvorivej sily a do rozkolu sa dostáva aj text, ako aj vzťah k duchovnému svetu, ktorý nastáva konkrétnym spôsobom ku všetkým, ktorí vyvinuli duchovné bohatstvo myšlienok a sprístupnili ho ľudstvu.

Pozitívna skúsenosť však ukazuje, ako dobrá citácia zdrojov v správnom okamihu prednášky

alebo článku vedie k svetlému osvieženiu. Prečo sa v takomto momente oživia slová a vytvoria akúsi novú perspektívu? Správne zachovávanie myšlienok a ich originálneho prameňa je akoby prednášajúci stál na pódiu a osobe, ktorú cituje, bezprostredne podával ruku. Nielenže ho takto pozýva s osobnou pohostinnosťou a predstavuje ho publiku, ale tiež privádza do sály alebo do textu zdroj svetla, ktorý čaká, aby bol objavený.

Obzvlášť znamenite je možné veľmi ľahko zažiť toto pôsobenie síl - ktoré čaká, aby bolo objavené - jednak v ríši duší prebývajúcich v posmrtnom živote, ako aj vo všeobecnom a doteraz známom živote, v nadväznosti na ďalšiu zmysluplnú prácu. Ak napríklad niekto učí na hodine jogy a obsahovo predstavuje rozpracovanie pre srdcové centrum, srdcovú čakru, mal by vedieť dobre objasniť poznatky pomocou odborného vedenia vyučovania. V správnom momente, bez zveličovania alebo misionárčenia, sa vyučujúci učiteľ s prirodzeným uznávaním alebo s príznačným odborným prepojením zmieni o autorstve. Prirodzene, bez rojčivej alebo misionárskej horlivosti, privedie poriadok do priebehu vyučovania. Súčasne menovaním zdroja v správnom momente pozdvihne vnemy, ktoré sú príliš sústredené na materialistický konzum, z pozemskej sféry a účastník si uvedomí, že za každou myšlienkou žije osoba s tvorivým pôsobením.

V nasledujúcom týždni znovu upriamime pozornosť na toto pole pôsobenia pri narábaní s textami, obsahmi, v rozhovoroch a pri vyučovaní. Ani sektársky pôsobiaci a misionársky prístup k spiritualite, ani zatajovanie duchovného autorstva nespĺňa žiaden účel. Cvičiaci si môže zvlášť uvedomovať túto dimenziu účinkov, ktorú musí sám prekonávať pri rozhovoroch a pri čítaní alebo zúčastňovaní sa na rôznych formách vyučovania. Ako vnesie poriadok do všetkých svojich činov? Ako bude opatrovať posmrtnú existenciu s potrebou tamojších duší komunikovať a ako zvládne usporiadané budovanie vedomia pri interakciách ľudí?

Cvičenec by si mal pri tejto úlohe dať na každý deň predsavzatia a venovať sa dobrému pozorovaniu seba samého a iných ľudí.

Prehlbujúce zdroje:

Pozrieť u Rudolfa Steinera o duchovnom vlastníctve:

„Teda ako zmýšľa človek o duchovnom vlastníctve? Človek si teda myslí, že pri tom, čo si

duchovne vydobyl, by musel byť. Nemohli by sme dobre povedať: To, čo prinášam ako duchovné vlastníctvo, mala by priniesť komunitná ekonomika alebo nejaké kooperatívne hospodárenie. To treba nechať na jednotlivca. Lebo najlepšie sa to dosiahne tým, že sa jednotlivec do toho zapojí svojimi schopnosťami a talentmi, a nie tým, že bude od toho oddelený. Ale človek predsa len myslí sociálne, že tridsať rokov po smrti tvorcu - ten čas by sa možno dal oveľa skrátiť - to, čo človek duchovne vyprodukuje, už nepatrí dedičom, ale tým, ktorí to dokážu najlepšie opäť sprístupniť širokej verejnosti."

Rudolf Steiner: Myšlienková sloboda a sociálne sily, GA 333, s. 88

[meditácie 120, 121, 122](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácie 128, 129,130](#)